

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

nok, man regner med, at Efterspørgselen baade paa dette Punkt og med Hensyn til den almindelige Bestemmelse i Loven bliver ringere end sædvanlig, saa at man kan gaa op til et højere Beløb, og det vil sikkert ogsaa være nødvendigt under Hensyn til den stærke Prisstigning paa Kreaturerne, som gør, at Forskellen mellem Prisen paa de urene Dyr, man sælger, og de rene Dyr, man køber, bliver meget større end tidligere, hvorved det bliver vanskeligere for de enkelte Landmænd at rense deres Besætninger. Jeg vil derfor tro, at man maa op paa et Tilskud paa 150 Kr. for at faa Gang i det.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget opstillede nogle Beregninger, men jeg tror ikke, de holder Stik. De holder nok Stik med Hensyn til Antallet: saa og saa mange Kreaturer bruges der paa Hjemmemarkedet, og saa og saa mange gaar til Eksport. Men det ærede Medlem ved sikkert ogsaa, at det i stort Omfang er Fedekalve, der sælges paa Hjemmemarkedet, saa at man altsaa ikke tilnærmelsesvis kommer op paa en Vægt, der svarer til Vægten af de Kreaturer, der eksporteres. Man plejer i kyndige Kredse at regne med, at naar man tager det efter Vægt, gaar Halvdelen af Salget af Kreaturer til Eksport og Halvdelen til Hjemmemarkedet. Det er de Oplysninger, man plejer at give i de Kredse, som kender til det, og vi ved allesammen, at det er de smaa Dyr, der sælges paa Hjemmemarkedet, idet saadanne ikke bliver eksporteret i tilnærmelsesvis samme Omfang.

Overfor de almindelige Bemærkninger, som det ærede Medlem fremsatte om Statens Forpligtelser, skal jeg kun sige, at saadan som man har stillet sig over for Spørgsmaalet fra Statens og fra Forbrugernes Side, idet man har ydet de store Beløb, dengang Priserne var meget lave, synes jeg, det er fuldt forsvarligt, at man i denne Tid, hvor Priserne er steget saa stærkt, lægger de største Udgifter over paa dem, der sælger Kreaturerne, og tager en minimal Afgift af dem, der er Købere af Kreaturer, enten man saa gør det ved en Afgift paa Hjemmemarkedet, eller man gør det gennem Skatter. Naar jeg ikke har valgt den første Vej, er det i første Række, fordi det vilde være fuldkommen urimeligt at ofre Administrationsudgifter paa Opkrævning af et saa ringe Beløb, som der her vilde være Tale om, i Forhold til de Penge, der kom ind.

Som Lovforslaget her foreligger, er det ogsaa tiltraadt baade mundtligt og skriftligt over for mig af Kødudvalget. Hvorvidt der er nogen inden for Kødudvalget, som

har protesteret, kan jeg ikke udtale mig om. Jeg ved, at man fra Kødudvalgets Side har ønsket, at Staten skulde betale et større Beløb; det har jeg ikke lagt Skjul paa, jeg har ogsaa sagt det i Folketinget; men at Kødudvalget, da det fik at vide, at der ikke fra Regeringens Side kunde ventes et større Beløb, har tiltraadt Forslaget, er en Kendsgerning.

Jeg vil dernæst gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det ikke er mig, som har fastsat de Beløb, der er fastsat som Betaling til Opkøberne. Jeg har ogsaa i denne Forbindelse fulgt Kødudvalgets Indstilling, og jeg ved meget vel, at med den uhyre Stigning i Kreatureksporten har der været en meget stor Fortjeneste for Opkøberne det sidste Aar. Jeg tror nok, der føres Forhandlinger, som man fra alle Sider inden for Kødudvalget er enige om, gaaende ud paa at gennemføre en ny Ordning, som vil medføre, at det bliver meget billigere for indeværende Aar. Jeg vil dog tilføje, at principielt tror jeg, det er rigtigt, at man søger — hvis der da ikke fremkommer urimelige Forhold, det kan der naturligvis gøre — at knytte de Folk til Opkøbet og Afsætningen af Kreaturer, som har Forstand paa det. Er der noget, der er specielt, er det sikkert det at have Forstand paa at købe og sælge Heste og Kreaturer, og derfor tror jeg, det giver Landbruget meget større Indtægter at have kyndige Folk paa disse Pladser og at have Opkøbet centraliseret, saa at Indtægterne gaar i Landbrugernes Lommer; i gamle Dage, da det var privat Handel, lod man meget, meget større Fortjenester gaa i Kreaturhandlernes Lommer, end der her er Tale om. Men, som sagt, jeg ved, at man inden for Kødudvalget fører Forhandlinger, gaaende ud paa at faa nedsat Fortjenesten, som nu er blevet saa stor paa Grund af Eksportens Stigning, meget betydeligt.

Oluf Johansen: Jeg vil gerne rette en Tak til den højtærede Landbrugsminister for det imødekommende Svar, han gav paa det af mig rejste Spørgsmaal; jeg vil gøre det saa meget mere, som jeg tror, det er af stor Betydning — og det var Baggrunden for, at jeg rejste Spørgsmaalet —, at de Mennesker, det drejer sig om, nemlig Nybyggerne, paa et nogenlunde tidligt Tidspunkt faar Klarhed over den økonomiske Rækkevidde af de Bestemmelser, det her drejer sig om.

Jøsen Christensen: Jeg vil gerne i Anledning af de ret stærke Krav, der er rejst